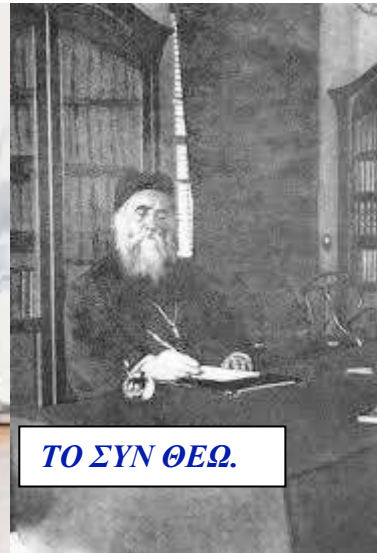

ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΡΑΒΑΝΗ

ΤΟ ΣΥΝ ΘΕΩ ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΑΞΗ.

ΙΑΤΡΟΣ

ΤΟ ΣΥΝ ΘΕΩ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Παλαιότερα οί εὐσεβεῖς ἰατροί στή χώρα μας (ἴσως μερικοί νά ὑπάρχουν ἀκόμα) μαζί μέ τήν συνταγογράφηση τοῦ φαρμάκου ὅπου ἔγραφαν ἐπάνω στό χαρτί, πρόσθεταν καί τό : ΣΥΝ ΘΕΩ. Μαζί δέ μέ τό: ΣΥΝ ΘΕΩ, σχημάτιζαν παραδίπλα καί τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ.

Γιατί ομως πρόσθεταν γραπτῶς τό: ΣΥΝ ΘΕΩ; καί ἐσχημάτιζον καί τό σημεῖον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπάνω στό χαρτί τῆς συνταγογράφησης ;

Ἀπάντηση: Διότι μαζί μέ τό φάρμακο (τῆς ἐπιστήμης) ὅπου ἔδινε ὁ εὐσεβής καί Θεοσεβούμενος ἐπιστήμων, προσδοκοῦσε νά δράση καί ἡ Θεία ἐπέμβαση σέ ἐκεῖνο (τό φάρμακο) ὅπως ἔχει τό καλό ἀποτέλεσμα γιά τόν ἀσθενή του, προσδοκοῦσε δηλαδή ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἱατροῦ νά καρποφορήσει καρπόν θεραπείας μέ τήν βοήθειαν Τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα οί συντάξεις δίδονται εἰς τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν πολιτείαν, ὡς οί ἀπολαβές τῶν παρακρατημένων χρημάτων τους (τά σύν), μέσα εἰς τήν τυπικότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως ὅπου ἐδιάβηκε ὁ ἐργαζόμενος. Ὅμως ἡ τάξις τῆς πολιτείας ὑπῆρξε πραγματική τάξις ἐν Θεῷ; Ἄς τό δοῦμε παρακάτω λοιπόν στό παρόν πόνημα, καθώς ἡ τάξις φαίνεται νά διασαλεύεται ἀπό τήν ἀταξίαν, διότι δέν ἐκράτησαν οί ἄνθρωποι τήν ἱεράν Παρακαταθήκην Τοῦ Θεοῦ μέσα σέ ἐκεῖνες.

Ὁ συγγραφεύς Λ. Α.

Ἡ λέξη : σύνταξη, ἔχει διάφορες ἔννοιες , ὅπως , τό γράψιμο ἑνός κειμένου, ἢ ἐκφορά τοῦ γραπτοῦ ἢ προφορικοῦ λόγου μέ συγκεκριμένους κανόνες στή χρήση, τό ποσό πού εἰσπράττει μηνιαία ἕνας συνταξιούχος ἀπό τόν ἀσφαλιστικό ἢ συνταξιοδοτικό φορέα του, κλπ ἄ ὅμως, ἡ βασική της ἔννοια εἶναι μία, καί σημαίνει τό συγκεντρωτικό ἀπόθεμα, δηλαδή τό σύν (+) πνευματικό ἢ ὑλικό, ὅπου ὑπάρχει γιά νά διαφυλάξει τήν τάξιν καί ἀσφάλειαν, καί ὅπου ἔχει σκοπό (τό συγκεντρωτικό ἀπόθεμα) νά στηρίξει τίς ἀνάγκες κάποιου κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, τήν ἰδίαν τήν κοινωνίαν. Ἀποτελεῖται δέ ἡ λέξη ἀπό δύο χωριστές ἄλλες λέξεις , α) τήν πρόθεση: σύν, τό ἐμφανίζουμε καί μέ τό χαρακτηριστικό σχῆμα τοῦ σταυροῦ (+), καί β) τήν λέξη: τάξη, ὅπου σημαίνει ἡ σωστή πειθαρχία, ὅπου ἐγγυᾶται τήν ἀσφάλεια κάποιου σημαντικοῦ σκοποῦ, ὅπως προείπαμε. Ἄρα: σύν + τάξη= σύνταξη, ὅπου σημαίνει κατά προτεραιότητα (ἐδῶ στό θέμα μας) διὰ τοῦ σταυροῦ (σύν) = διδαχές μέσα ἀπό τήν Ἁγίαν Γραφή, ἢ προσθήκη (τό σύν) Τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας, δηλαδή ὁ Σταυρός Τοῦ Χριστοῦ μέσα στή ζωή μας, τελικά ὅτι : ὅλα εἶναι ἐντάξει, ὅλα εἶναι τακτοποιημένα. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τήν σύνταξη τῶν ἀνθρώπων, τήν ἐπαγγελματική μορφή τῆς συντάξης. Εἶναι ὅμως ὅλα τακτοποιημένα; καί βαίνουν ὅλα καλῶς; ἄ γιατί πολλοί ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι ὅλα εἶναι ἐντάξει, καί στήν

πραγματικότητα δέν εἶναι. Εἴτε τήν χαλοῦν μόνοι τους, εἴτε τούς τήν ὑποβαθμίζουν καί τήν χαλοῦν κάποιες ἄλλες σκοτεινές δυνάμεις (ὅπως οἱ προδότες πολιτικοί μας μετά τῶν Τροϊκανῶν, κλπ). Λαμβάνουν οἱ ἄνθρωποι τήν σύνταξη των, καί περνοῦν στό κατώφλι τοῦ μίζερου καφενέ, τούς καταθλιπτικούς ἐκείνους τέσσερις τοίχους, κλπ. Ἐνῶ θά μπορούσαν νά τούς χρησιμοποιήσει ἡ πολιτεία ἐθελοντικά ὡς διδασκάλους τῶν ἐπαγγελμάτων τους πρὸς τήν νεολαία, μέσα ἀπό ἓνα ὁμορφο χαρούμενο καί ἐργονομικό περιβάλλον (τύπου μικρῆς ἐκθεσης Θεσσαλονίκης) σέ κάθε νομό τῆς χώρας. Νά πηγαῖναν ἐκεῖ οἱ νέοι καί νά λαμβάνουν κάτι πρακτικό ὅπου τυχόν δέν τό μάθαν στίς ἐπαγγελματικές σχολές τους, καί συγχρόνως καί νά καταχωρήται στή βιβλιοθήκη ἐκείνου τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, γιά πληροφορία ἰσχύος, ἰσχυρή γνώση ἐπάνω στήν ἀνάπτυξη τῶν μεγάλων ἐκείνων γραναζιῶν ὅπου εἶναι ἡ πραγματική οἰκονομική ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας· βεβαίως (οἱ νέοι) καί νά πίνουν (ἐάν τό θέλουν) καί τόν καφέ τους, χυμό τους, κλπ, ὅπως καί οἱ συνταξιούχοι ἐπίσης, καθώς τό περιβάλλον θά εἶναι εὐχάριστο χαλαρό, ὡς μία καθημερινή συνομιλία μεταξύ ἀνθρώπων στήν ἴδιαν φιλικήν παρέα. Ἀλλά ἄς μὴν πᾶμε μακριά, ἄς θυμηθοῦμε τήν παρέμβαση καί τήν ἐμπεριστατωμένη μελέτη ὅπου ἀνάπτυξε ὁ ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Καντιώτης μέσα ἀπό τό καταπληκτικόν συγγραφικό του πόνημα μέ τίτλον: « **ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥ-**

ΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ». Ένα συγγραφικό έργο όπου εκτός των άλλων σπουδαίων, πρότεινε και μίαν ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΙΝ!!, όπου θα έλυσε τό φοβερό πρόβλημα των φτωχών φοιτητών μας, και όχι μόνον, μέσα από μία άριστη και έργονομική (από κάθε απόψεως) πανεπιστημιούπολιν, όπως πρότεινε ο μακαριστός γέροντας Αύγουστίνος Καντιώτης. Μίαν πανεπιστημιούπολιν όπου θα έβγαινε κερδισμένο τό Έθνος μας, καθώς και γονείς και κράτος θα έξοικονομούσαν τεράστια οικονομικά ποσά, και οί σπουδαστές μας θα μορφώνονται μέ σύστημα.

Εικών: Τό βιβλίο του Έπισκόπου Αύγουστίνου Καντιώτη.

Καί ἐρωτῶ, ὡς παράδειγμα, οἱ ἐπίσκοποι καί οἱ ἱερεῖς τῆς χώρας μας πόσο ἀλήθεια θά εἶχαν ὠφεληθεῖ, ἐάν ἀπό τότες ὅπου διατελοῦσε ἐπίσκοπος ὁ Αὐγουστίνος Καντιώτης, ἕως καί μετά ὅπου τόν ἐξανάγκασαν πρὸς παραίτηση (τό ἔτος 2000), προσέτρεχαν γιά νά πάρουν μία συμβουλή του στά μεγάλα προβλήματα ὅπου εἶχαν οἱ Νομοί τῆς ἐπισκοπικῆς ἐπικράτειας τους· πόσο ἀλήθεια θά ἔλαμπε ὁ Σταυρός ὅπου φοροῦσαν ἐπάνω τους, καί πόσοι ἄνθρωποι θά λύναν τά προβλήματα τους, καί θά προετοιμάζαμε στρατιές νέων γιά νά λάμψει τό παρόν καί τό μέλλον τῆς χώρας μας.

Ἀλλά ἄς γυρίζουμε στή λέξη: **σύνταξη**. Πρέπει λοιπόν ἐδῶ νά ἐπισημάνουμε ὅτι τό χαρακτηριστικό σχῆμα τοῦ σταυροῦ στήν πρόθεση: ΣΥΝ, δέν εἶναι τυχαῖο, κάτι ὅπου παλαιότερα οἱ εὐσεβεῖς ἰατροί στή χώρα μας (ἴσως μερικοί νά ὑπάρχουν ἀκόμα) μαζί μέ τήν συνταγογράφηση τοῦ φαρμάκου ὅπου ἔγραφαν ἐπάνω στό χαρτί, πρόσθεταν καί τό: **ΣΥΝ ΘΕΩ**. Μαζί δέ μέ τό **ΣΥΝ ΘΕΩ**, σχημάτιζαν παραδίπλα καί τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Γιατί ὅμως πρόσθεταν γραπτῶς τό: **ΣΥΝ ΘΕΩ**; καί ἐσχημάτιζαν καί τό σημεῖο τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐπάνω στό χαρτί τῆς συνταγογράφησης ;

Ἀπάντηση: Διότι μαζί μέ τό φάρμακο ὅπου ἔδινε ὁ εὐσεβής καί θεοσεβούμενος ἐπιστήμων, προσδοκοῦσε

νά δράση καί ἡ Θεία ἐπέμβαση σέ ἐκεῖνο, ὅπως ἔχει τό καλό ἀποτέλεσμα γιά τόν ἀσθενή του, προσδοκοῦσε δηλαδή ἡ ἐπιστήμη νά καρποφορήσει καρπὸν θεραπείας μέ τήν βοήθεια Τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τὸ νά ἀναφέρουμε ὅτι ὁ καλὸς καί φιλότιμος ἐκεῖνος ἰατρός, ἀκόμα καί μέ τό ὅπου ἔκαμε τό καθῆκον του, ἐξέτασε δηλαδή τόν ἀσθενή του, καί τοῦ ἔδινε καί τό φάρμακο του (διάγνωση καί θεραπεία δηλαδή) ΔΕΝ ἐπαναπαύονταν. Καί δέν ἐπαναπαύονταν διότι ἤθελε νά εἶναι βέβαιος ἐάν ὁ ἀσθενής ἔλαβε τό φάρμακο του, ἀλλά καί ἐάν πρόσεχε καί κατά τό χρονικό διάστημα τῆς θεραπείας του. Ἀνησυχοῦσε ὁ καλὸς καί μεγάλος σέ ἡλικία ἰατρός, ὅπως ἀνησυχοῦσε ὁ καλὸς ἐπίσκοπος Τοῦ Θεοῦ, ὁ μακαριστός Αὐγουστίνος Καντιώτης. Ἀλλά μερικοὶ ἀσθενεῖς, ἐκεῖνοι ὅπου δέν βρισκόταν πραγματικά κοντά του, ἀνησυχοῦσαν καί ἐκεῖνοι. Γιατί ἀνησυχοῦσαν ὅμως ἄραγε ἐκεῖνοι; Μήπως δέν ἔλαβαν ὁδηγίες; Μήπως δέν κατεῖχαν τόσα χρόνια τὰ ἐνδεδειγμένα ἐκεῖνα πνευματικά φαρμακευτικά βότανα γιά τίς ἀσθένειες τους; τίς τωρινές καί τίς μέλλουσες;

Ἀπάντηση: Ὁχι, δέν ἀνησυχοῦσαν γιά τό πῶς θά τὰ διαφυλάξουν, ἐνεργοποιήσουν, καί ἀναμεταδώσουν ἐκεῖνα τὰ πνευματικά, ἀνησυχοῦσαν γιά τό πῶς θά ἔπρεπε νά βγάλουν τόν πνευματικόν τους ἰατρό στή

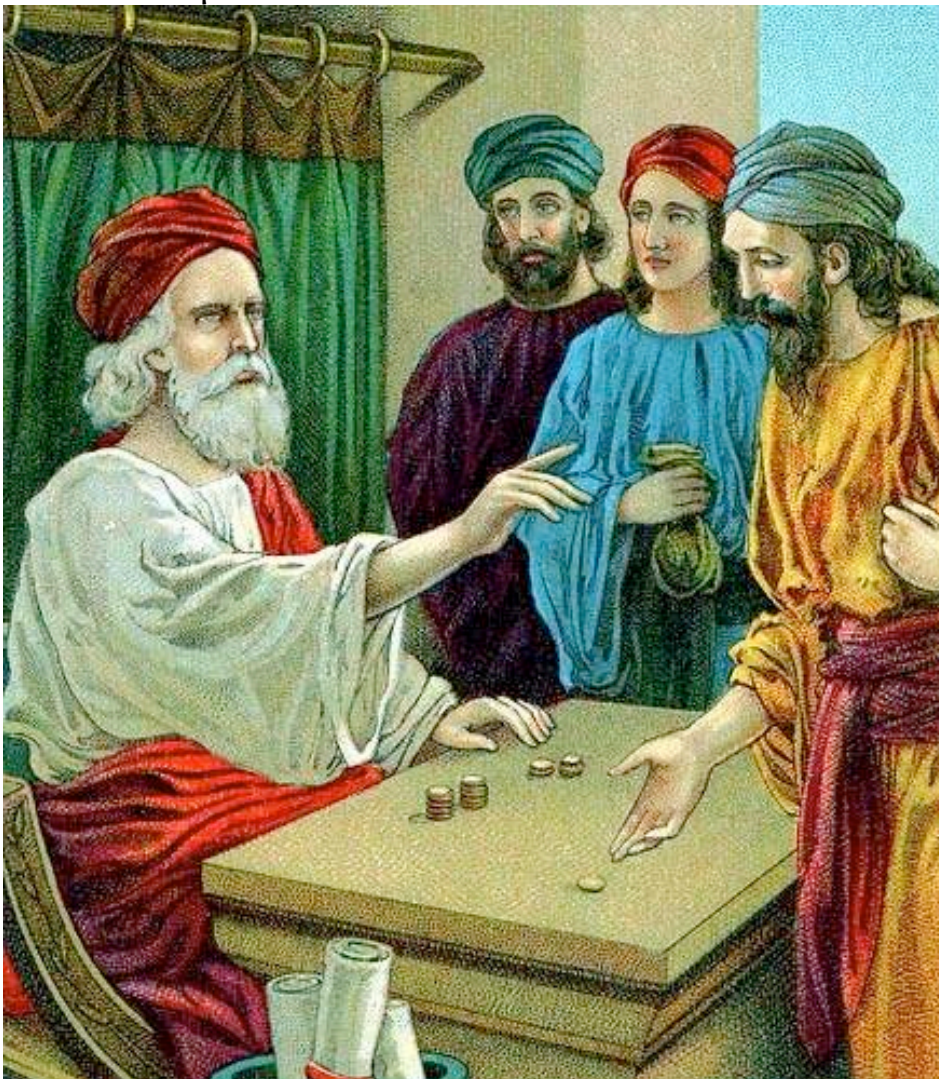
σύνταξη !!! Ναί! ἀγαπητοί μου ἀναγνῶστες! Ἐκεῖνο ὅπου τούς ἀπασχολοῦσε ἦταν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τήν ἐπιτήρησιν τοῦ καλοῦ καί παλαιῶν καί σωτήριων ἀρχῶν τοῦ ἐπισκόπου, ἀρχῶν ἐνδεδειγμένων ὡς ἄριστων, νά ἀπαλλαγοῦν καί νά αἰσθανθοῦν ἐλεύθεροι γιά νά κάνουν ἐκεῖνοι τά νέα τους γιατροσόφια, γιατροσόφια διαφορετικά, μίας «νέας ἐποχῆς», δῆθεν «προοδευτικώτερων», καί ὄχι νά ἀκολουθήσουν τήν γραμμή πλεύσεως ἑνός ἀρίστου πνευματικοῦ ἱατροῦ, ὅπου χρησιμοποιοῦσε ἄριστα στήν πράξη τό μεγάλο καί σωτήριο βιβλίο τῆς Ζωῆς, τά πνευματικά ζωογόνα ἐκεῖνα βότανα μέσα ἀπό τό περιβόλι τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

«Εἶσαι μέγας» τοῦ λέγανε, «πήγαινε νά ξεκουρασθεῖς», «ὑπάρχει καί ἕνα ὄριο γιά τήν ἐνεργή δράση τῶν ἐπισκόπων» !!! (ἄλλοι φωνάζανε) , καί ἄλλα πολλά. Ὁ ἱατρός ὅμως ὁ καλός, ὁ ἄριστος ἐκεῖνος πνευματικός ἱατρός, τό γνώριζε, γνώριζε ὅτι δυστυχῶς δέν ὑπῆρχε ἀντικαταστάτης νά διαφυλάξει καί νά ἐνεργοποιήσει ἐκεῖνα ὅλα ὅπου δίδασκε τόσα χρόνια , καί πολλές φορές ἔβλεπε τόν ὑποτροπιασμόν στίς προηγούμενες ἀρρώστειες τους, τίς μάταιες φιλοδοξίες τους, τήν ἔπαρση ὅπου ἀναπαυόντανε μέσα ἀπό κενῶν σέ οὐσία ρητορικῶν κηρυγμάτων, καί δέν τοῦ ἔκανε καρδιά νά φύγει. Ἐστεκόνταν ὅπως ὁ πονόψυχος

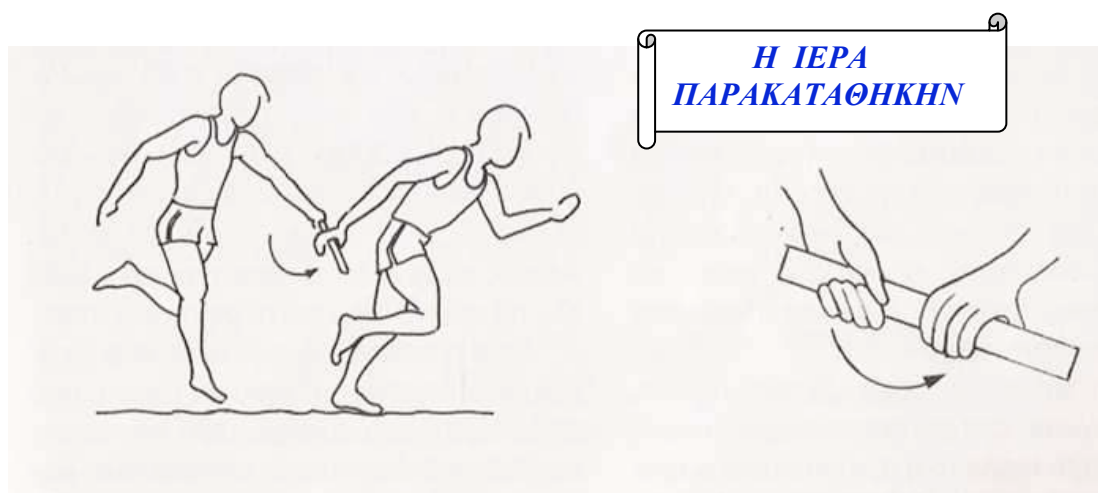
ἐκεῖνος πατέρας ὅπου ἔβλεπε κάποια παιδιά του νά τόν χρειάζονται ἀκόμα, δέν τό ἤθελε νά τόν χρειάζονται, ἀλλά δυστυχῶς τό ἔβλεπε, καί τό καταλάβαινε, καί πικραίνονταν ὅτι κάποια παιδιά του, παρόλο ὅπου γεράσανε καί ἐκεῖνα, καί βαδίζουν στήν ἐνηλικίωση τῆς σύνταξης, ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΘΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥΣ· καί αὐτό διότι εἶχαν ἐγωισμό, ἀνυπακοή, λιγοψυχία, στενοκεφαλιά, καί ἔπαρση γιά τίς δικές τους νέες ἀπόψεις ὡς οἱ . . . καλύτερες. Αὐτή ἦταν καί ἡ ἀγωνία τοῦ μεγάλου ἐκείνου πνευματικοῦ πατέρα γιά κάποια στενοκέφαλα παιδιά του, ὅπου τόσα χρόνια δέν διαφύλαξαν τά πνευματικά «τάλαντα» ὅπως ἔπρεπε, ὥστε νά τά πολλαπλασιάσουν. Ἄλλος τά ἔκρουσε στό «χωράφι», ἄλλος δικαιολογήθηκε μέ μικροψυχία, κλπ· καί πόσο πράγματι ὁμοιάζουν ὅλοι ἐκεῖνοι μέ τούς μή δημιουργικούς ἀνθρώπους τῆς γνωστῆς μας παραβολῆς (τῶν πέντε ταλάντων) μέσα ἀπό τήν Ἁγίαν μας Γραφή.

Μέ τήν παραβολή τῶν ταλάντων ὁ Κύριος θέλει νά μᾶς παρουσιάσει τά δῶρα καί τά χαρίσματα πού ὁ Θεός ἔχει δώσει στόν ἄνθρωπο. Ὁ καθένας, πρέπει νά τά καλλιεργήσει καί νά ἀναδείξει τά χαρίσματα του. Δηλαδή, νά προσφέρει μέ πολλή ἀγάπη τίς ὑπηρεσίες του στούς συνανθρώπους του. Γι'αὐτό ὁ καλός Θεός ἔδωσε στή χώρα μας ἕνα χαρισματικό Ἐπίσκοπο, τόν μαχητή Αὐγουστίνο Καντιώτη, τά ἔδωσε ὡς

πνευματικά τάλαντα, όπου όλοι κάποτε τά αποκαλούμε και μεγάλα ταλέντα όπου έχουν κάποιοι χαρισματικοί συνάνθρωποι μας. Τόν έδωσε τόν Αύγουστίνo Καντιώτη ό καλός Θεός, όπως φιλοτιμηθούν και τά πνευματικά του παιδιά και ακολουθήσουν τό δικό του δρόμο πλεύσεως · και τά 5 τάλαντα όπου τούς έδωσε ό καλός Θεός (μέσω του Έπισκόπου του) νά τά άβγατίσουν, καθώς ήταν γερό κεφάλαιο, ισχυρό κεφάλαιο, όπου μέ 2-3 φιλότιμες κινήσεις θά έβαζαν τό «νερό στό αυλάκι», και μετά; ποιός τούς έπιανε!!!

Αυτό τό τελευταῖο (ποιός τούς ἔπιανε), μοῦ θυμίζει πολύ τό ὀλυμπιακό ἀγώνισμα τῆς σκυταλοδρομίας, ὅπου κάποτε ἕνας φοβερός ἀθλητής ξέφυγε τόσο πολύ ἀπό τήν πρώτη ἐκείνη ἐκκίνηση, ὅπου σχεδόν οἱ ὑπόλοιπες ὀμάδες ἔκαμαν περίπατο μέσα στό στάδιο!!!.

**Ἡ ἸΕΡΑ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ**

Ἔτσι καί ὁ Αὐγουστίνος Καντιώτης, ὁ μαχητής Ἐπίσκοπος τῆς Φλώρινας, ἐδιάβηκε τόσο πολύ τίς ἄλλες ἀντίπαλες ομάδες τοῦ κόσμου, ὅπου οἱ συνεργάτες του στό θεάρεστο ἐκεῖνο ἔργο του μόνον μέ λίγο φιλότιμο, πίστη, καί ἐνθουσιασμό γιά τό ἐλεύθερο πεδίο ὅπου εἶχαν μπροστά των θά ἔπρεπε νά κινηθοῦν μέ τέτοια ταχύτητα (ἐκ ἐνθουσιασμοῦ καί μόνον) ὅπου θά ἔκαναν «σκόνη» ὅλους τούς νέους ἀντιπάλους των, ὑπῆρξε ἡ παρακαταθήκη στά χέρια των, ἀπό τήν Ἁγίαν Γραφή (βλέπε: ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στό μαθητή του Τιμόθεο παραγγέλλει : « **Ὡ Τιμόθεε, τήν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καί ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, . . .**») .

Δέν θέλω νά κατηγορήσω τόν νῦν μητροπολίτη Φλώρινας, σίγουρα ΔΕΝ εἶναι ὁ πονηρός καί ὀκνηρός δοῦλος τῆς παραβολῆς, ἀλλά ἄς σκεφτεῖ ἀπό μόνος του, μήπως κινδύνεψε νά πλησιάσει ἐκεῖνον τόν πονηρόν δοῦλον καί ὀκνηρόν τῆς παραβολῆς ; ἢ ἄς σκεφτοῦν ὅσοι ΔΕΝ ἀβγάτισαν τά τάλαντα. Ἀλλά ἄς διαβάσουμε τά λόγια τοῦ σημερινοῦ μητροπολίτη Φλωρίνης Θεόκλητου:

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Φλωρίνης Θεόκλητος: «**Δέν εἶμαι ὁ νέος Καντιώτης**», { παρόλο ὅτι λέγει ὅτι ἔλαβε ὅλα ἐκεῖνα τά πνευματικά ἐφόδια («πέντε τάλαντα») μέσω

ένός ανθρώπου Του Θεού, δηλαδή υπήρξε πνευματικό τέκνο του Ἐπισκόπου Αὐγουστίνου Καντιώτη.}

«Ἐγώ δέν ἔχω τό σθένος του» λέει ὁ μητροπολίτης καί συμπληρώνει: «Δέν εἶμαι ὁ νέος Καντιώτης. Ὅτι καλό ἔκανε τό συνεχίζω ἀλλά δέν τόν φτάνω. Κάνω ὅτι μπορῶ μέ τήν δύναμη πού ἔχω.»

Εὐλογες σκέψεις μετά ἀπό τήν δήλωση του αὐτή; Δέν ἔχεις τήν δύναμιν σεβασμιώτατε; Τότες τί σέ ἐμποδίζει γιά νά τήν ζητήσεις; Ἀπό Ἐκεῖνον (Τόν Κύριο μας) ὅπου

τήν δίνει πλουσιοπάροχα; Ἐάν τοῦ τό ζητήσουν οἱ ὑψηλοὶ ἀξιωματικοὶ Του (Ἐπίσκοποι), στή στρατευμένη ἐν Χριστῷ Ἐκκλησία Του, πῶς δύναται νά τό ἀρνηθεῖ; ἀλλά νά τό ζητήσουν μέ πίστη καί καλή προαίρεση ὅτι θά τά καταφέρουν. Διότι ἄς μή νομίζουμε ὅτι καί ὁ μακαριστός γέροντας Ἀγγουστίνος Καντιώτης ὅτι ἔκαμε τό ἔκαμε μέ τίς δικές του δυνάμεις. Ὅτι σώθηκε (ἀπό μόνος του) θαυματουργικῶς ἀπό δύο παγκόσμιους πολέμους, ὅπου ἐπήγαινε κόντρα στούς σκληρότατους ξένους κατακτητές ἐκείνους, καί ὅπου τόν εἶχαν ἔτοιμο γιά ἐκτέλεση!!! Ὅτι τά ἔβαλε μέ μία πολιτική καί στρατιωτική δικτατορίαν, μέ ἕναν ὀλόκληρο βασιλιά, καί μέ ποιούς δέν τά ἔβαλε!!! Καί ὅμως! Ὁ μεγαλοδύναμος Θεός τόν βοηθοῦσε, γιατί εἶδε τό θάρρος του, τόν βοηθοῦσε ὅπως τόν Δαβίδ, ὅπου τά ἔβαζε μέ τά ἄγρια λιοντάρια!, τά ἔβαζε μέ τά ἐχθρικά στρατεύματα Τοῦ Θεοῦ, τόν γίγαντα Γολιάθ!! καί ἄλλα πολλά.

Καί ἐπειδή λοιπόν ὁ σεβασμιώτατος δέν ἔχει τό σθένος τοῦ ἐπισκόπου Καντιώτη, (καί πολλοί τό χαρακτηρίσαν ταπεινοφροσύνη,- ἐδῶ πρέπει ἴσως νά ἀναθεωρηθοῦν κάποια νοήματα), ἄς δοῦμε ἐκεῖνα τά κακά ὅπου ἐπικράτησαν στήν ἐπικράτεια τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης, καί δέν τά λέει κανένας ἄλλος ἀπό τόν ἴδιο (τόν μητρο-

πολίτη Φλωρίνης Θεόκλητο) . Γιατί σεβασμιώτατε Θεόκλητε, καί ἐσύ εἶχες τήν κλίση ἀπό Τόν Θεό (τό φωνάζει καί τό ὄνομα σου: ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ) ἀλλά δείλιασες ὡς τόν ἀπόστολο Πέτρο στή φουρτουνιασμένη θάλασσα, καί ἄρχισες νά καταποντίζεσαι, ἀλλά ὅπου ζητάς (εὐτυχῶς) τό σωτήριο χέρι Τοῦ Θεοῦ, καί δέν χάνεσαι, καί νάσαι εὐλογημένος, καί περιμένουμε ἀπό ἐσένα (καί πολύ γρήγορα μάλιστα) **ΝΑ ΞΕΣΠΑΘΩΣΕΙΣ!!!**

Γιατί σέ ἕναν πόλεμο , διότι πόλεμο ἔχουμε σήμερα μέ τίς σκοτεινές δυνάμεις ὅπου εὐρίσκονται σέ μεγάλες ἐπιθέσεις, ΣΕ ΕΝΑΝ ΠΟΛΕΜΟ (ἐπαναλα-

μβάνω) ΔΕΝ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΣΠΑΘΙΑ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ ΣΤΙΣ ΘΗΚΕΣ ΤΟΥΣ.

Οί δόκιμοι καπεταναῖοι ἐμαθήτευσαν δίπλα στό θαλασσολέοντα ἀγωνιστή καπετάνιο Αὐγουστίνο. Ἐλαβαν Τοῦ Χριστοῦ τά διδάγματα, ἔλαβαν τίς πρέπουσες κλίσεις καί τούς χειρισμούς ὅταν θά φουρτούνιαζε ἡ θάλασσα. Ἀλλά, κανένας τους ἤ σχεδόν κανένας τους δέν μπόρεσε νά χρησιμοποιήσει ἐκεῖνα ὅλα, παρόλο ὅπου ἦταν τά γνήσια πνευματικά σωσίβια, ἦταν Τοῦ Χριστοῦ σωσίβια. Καί δέν ἦταν μόνο αὐτό, διότι ὅλοι μας, κάποτε βουλιάζουμε, ἀλλά τό ἄσχημο εἶναι ὅτι ΔΕΝ φωνάξαμε Τόν Χριστό γιά βοήθεια, νά ἀρπάξουμε τά καλά σωσίβια του, σωσίβια ὅπου ἦταν ὅλα ἐκεῖνα τά διδάγματα ὅπου προσέφερε ὁ καλός Ἐπίσκοπος του, ὁ Ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Καντιώτης. Νά τά πιάσουμε καί νά σωθοῦμε ἀπό τά τρικυμιώδη κύματα. Διότι, ὑπάρχουν λογιῆς-λογιῆς πνευματικά σωσίβια στόν κόσμο μας σήμερα, κάποιων ἄλλων ἐπισκόπων, σωσίβια ὅπου τά παίρνουν γερά καί καλά μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία μας καί τά φυλάγουν στήν ἀποθήκη τῆς δεσποτικῆς κοσμικότητάς τους, καί ὅταν τά ἀνοίξουν (μία φορά καί ἕνα καιρό) θά τούς ἀλλάξουν κάτι ἀπό μέσα, καί ὅπου τά θεωροῦν τότες ἐκεῖνοι τά σωστά (ἀφοῦ τα παραποιήσουν, καί φτιάξουν ἕνα δικό τους Χριστό), ἔτσι γιά νά βαδίζουν μέ τήν δῆθεν

προοδευτικότητα του κόσμου μας. Αποτέλεσμα; Νά γίνονται άτυχήματα στον φουρτουνιασμένο και επικίνδυνο κόσμο μας, και τά σωσίβια εκείνα νά ξεφουσκώνουν έκ τῶν δικῶν μας ιερόσυλων παρεμβάσεων γιά χάριν και δόξα τῶν σύγχρονων νεωτερισμῶν .

Διαβάζουμε στό διαδίκτυο, γιά τήν εξέλιξη τῆς μητροπόλεως Φλωρίνης: ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ:

1) «Οὔτε στήν Κατοχή δέν εἶχαν κόψει τήν σύνδεσή μας μέ τήν Θεσσαλονίκη» (έννοεῖ τήν σιδηροδρομική γραμμή).

2) «Ἡ τοπική Μητρόπολη εἶναι ἀπό τίς φτωχότερες τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας και ἀντιμετωπίζει σωρεία προβλημάτων. Μεγαλύτερο ὄλων ἡ ἔλλειψη ιερέων. Σήμερα ὑπάρχουν πάνω ἀπό 30 κενές θέσεις και πολλά χωριά δέν ἔχουν παπά. Κυρίως στά σύνορα τό ζήτημα εἶναι πιό σοβαρό, ἀφοῦ κάποια χωριά ἀπέχουν 5 λεπτά μέ τά πόδια ἀπό τά Σκόπια και οἱ Σκοπιοανοί προσπαθοῦν μέ δικούς τους παπάδες νά μᾶς ὑποκαταστήσουν(!!!). Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τί κίνδυνοι δημιουργοῦνται».

3) Η Φλώρινα έχει τὰ μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας από όλες τις περιοχές τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Η φτώχεια αποτυπώνεται καί στό παγκάρι. «Πλέον χάρτινα δέν βρίσκεις, μόνο κέρματα», λέει ὁ κ. Θεόκλητος ἀλλά ἔχει ἓνα σημαντικό λόγο νά αἰσιοδοξεῖ.

Βέβαια, ἐκτός ἀπό ἐκεῖνα ὅπου ὁμολογεῖ ὁ σεβασμιώτατος, μαθαίνουμε καί ἀπό τὰ τοπικά νέα ὅτι τό Καζίνο τῆς Φλώρινας εἶναι στήν τελική του εὐθεία νά τό ὑλοποιήσουν οἱ ἀρμόδιοι. Τό πράσινο φῶς γιά τήν λειτουργία τοῦ Καζίνο Φλώρινας ἔδωσε ἡ Ἐπιτροπή Παιγνίων μέ τήν ἀπόφαση τῆς γιά τήν ἀνακατασκευή τοῦ Καζίνο τῆς Φλώρινας.

Ἔτσι λοιπόν ἀποζητοῦσαν νά βγεῖ ὁ καλός ἐπίσκοπος στή σύνταξη, καί γιά νά ἀπαλλαγοῦν κάποιοι ἀπό τήν ἐπιτήρησιν του, . . . φωνάζανε: «*Ὅλα βαίνουν ἐντάξει, βγές στή σύνταξιν*». Φωνάζανε: «*Τώρα θά βάλουμε τό δικό μας σύν γιά νά φέρομεν τήν τάξιν*». Ὅμως ὁ γέροντας γνώριζε, γνώριζε ὅτι τό δικό τους «σύν» ἦταν τό πλήν, γνώριζε ὅτι ἤθελαν νά ἀφαιρέσουν τὰ σπουδαία καί μεγάλα βοτάνια γιά τίς ἀσθένειες τοῦ κόσμου, καί νά τὰ ἀντικαταστήσουν μέ νέα, τὰ ἐλαφρά καί δικά τους, τὰ χλιαρά, καί τὰ λαθεμένα. Γνώριζε ὅτι ὁ

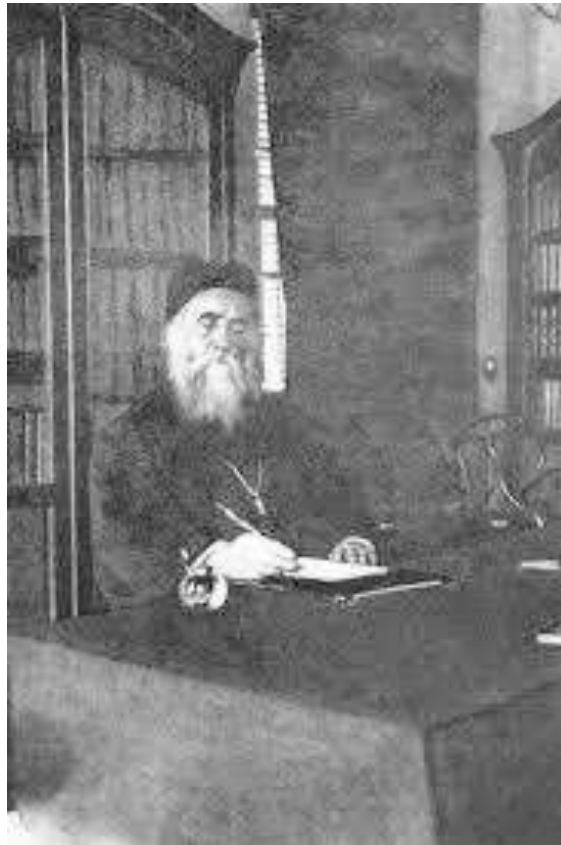
σταυρός Του Χριστού μας (τό σύν) όπου όλα εκείνα τά χρόνια κουβάλαγε στίς πλάτες του, διανύοντας σέ αριθμό τά χρόνια Του Χριστού μας, θά φθάσει στό δικό του Γολγοθά, καί μόνον λίγοι θά τά κρατούσαν εκείνα όπου ἐφύτρωσαν κάτω από τόν Σταυρό Του Κυρίου μας, μόνο ὀλίγοι θά τά κρατούσαν ὡς τά σωτήρια εκείνα βοτάνια γιά τό πλήρωμα τοῦ πλοίου τῆς ζωῆς. Γιατί ἐάν ἐκεῖνα τά θησαυρίσματα ἔβλεπε ὁ γέροντας νά τά διαφυλάγουν μέ ἐπιμέλειαν, καί νά τά πολλαπλασιάζουν στούς πνευματικούς βοτανόκηπους τους, δέν θά ἀνησυχούσε καθόλου ὅπως καί ἀποσυρθεῖ γιά νά εὐαρεστεῖται ὅτι οἱ κόποι του πιάσανε τόπο, οἱ κόποι μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς. Θά κάθονταν ὅπως ὁ γέρο πατέρας στήν ἀναπαυτική πολυθρόνα του, καί νά περιοδεύει κάπου-κάπου στούς καλούς κήπους γιά νά εὐφραίνεται ἡ ὄρασις του καί ἡ ψυχή του μέ ὅλες ἐκεῖνες τίς καλές σπορές ὅπου ἐπιμεληθῆκαν καί ἐφύτεψαν τά τέκνα του. Ἴδού λοιπόν ἡ αἰτία ὅπου δέν ἀποφάσιζε νά παραιτηθεῖ ὁ γέροντας ἀπό τά καθήκοντα τοῦ ἐπισκόπου, διότι πολλά ἀπό τά τέκνα του ΔΕΝ προέβλεπαν νά μή διασαλευτῇ ἡ τάξις καί ἡ ἀσφάλεια. Ἡ ἀσφάλεια ὅμως ὅπως βλέπουμε σήμερα διαταράχθηκε, ἀλλοιώθηκε τό φρόνιμα τοῦ λαοῦ, μετά καί τήν ἐξαναγκασμένη παραίτηση του τό ἔτος 2000, καί φθάσαμε σήμερα στό ἔτος 2014, νά εἴμεθα στά χάλια ὅπου ὅλοι γνωρίζουμε, καί νά καταντήσουμε νά

μᾶς κυβερνάει σήμερα ἡ Τρόϊκα, μετὰ τῶν ἐξευτελισμένων πολιτικῶν μας, πολιτικάντηδων προδοτῶν μετὰ τῶν ξένων ἀρχηγῶν συμμάχων τους, νά μᾶς κυβερνοῦν οἱ ὁμόθρησκοι τῶν θρασυτάτων ἀπατεῶνων, τῶν διεθνῶν ἀπατεῶνων ὅπου εἶναι οἱ πιστοὶ μίας θρησκείας ὅπου λατρεύουν τόν Σατανά (δηλαδή ἡ μασονία). Πολιτικῶν καί θρησκευτικῶν ἀνδρείκελων, γιά νά μήν ξεχνᾶμε καί τήν προδοσία τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ὅπου ἐπῆγε καί συνλειτουργήσε μέ τόν ἀπατεῶνα Πάπα.

πρόταση

Καί θά κλείσω μέ μία . Τα συγγραφικά ἔργα τοῦ μακαριστοῦ γέροντα Αὐγουστίνου Καντιώτη ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ μέσα σέ ἕνα κεντρικό νέο ἰδρυθέν ἴδρυμα πρὸς τιμὴν του καί συνεχόμενο μνημόσυνον του, φέροντας τό ὄνομα του. Ἐνα ἴδρυμα πανεπιστημιακῆς κλάσεως, μέσα σέ πανεπιστήμιο, θεολογική σχολή ἢ σέ ἐκπαιδευτικό ὄργανισμό, μέ παραρτήματα του σέ κάθε Νομό τῆς χώρας μας, ὅπου θά σπουδάζουν καί θά ἐρευνοῦν οἱ φοιτητές, καί ὁ λαός (ὡς ἀνοικτά μικρά πανεπιστήμια) ὅλα τά συγγραφικά του ἔργα, καί ὅπου μέσα ἀπό ἐκεῖνα θά ἀλλάξει ἡ Ἑλληνική κοινωνία μας πρὸς τό καλύτερο. ΣΧΟΛΗ ΜΗΤΕΡΩΝ ΕΝ ΘΕΩ , ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ ΕΝ ΘΕΩ, ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

ΕΝ ΘΕΩ, ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΝ ΘΕΩ ΜΕ
ΠΗΔΑΛΙΟΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ (βλέπε ή πολυτε-
κνίαν, αλλά και η παραβολή τῶν ἰχθύων καί ἄρτων, ὅπου
δέν πολλαπλασιάζουμε σήμερα ὡς ὀφείλαμε ὅλα τὰ
ἀγαθὰ Τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπό τήν ξηράν καί τήν θάλασσαν
μας)· **ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΕΝ ΘΕΩ, ΣΧΟΛΗ ,**
ΣΧΟΛΗ, ΣΧΟΛΗ, ΟΛΑ ΕΝ ΘΕΩ.

Εἰκὼν: Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἐάν ζοῦσε σήμερα ὁ μακαριστός γέροντας Ἀυγουστίνος Καντιώτης, θά χρησιμοποιοῦσε θαρρῶ τήν λέξη: ΕΠΙΤΑΞΙΝ. Ναί !!! αὐτήν θά χρησιμοποιοῦσε, καθῶς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος σήμερα 24 Ἀυγούστου 2014, φαίνεται ὅτι μόνον αὐτή ἡ λέξη δύναται νά ἐνεργοποιήσῃ τήν σωτηρίαν τῆς χώρας μας. Καί τί ἐννοῶ; Διαβάζουμε καί ἀκοῦμε ὅτι ἡ κυβέρνησις γιά τόν «ἀντιρατσιστικόν» νόμον (τό τερατούργημα-νόμο αὐτόν) ὀπισθοχωρεῖ ἔναντι τῶν διαμαρτυριῶν καί κυρίως ἐκ τῶν ἐπισκόπων. Δύο-τρεις ξεκίνησαν ἐπίσκοποι νά διαμαρτύρονται, μέ πρότον τόν σεβασμιώτατον Πειραιῶς· ἀναμένεται καί ἄλλοι. Ἐπίταξιν λοιπόν τῆς μητροπολιτικῆς δυνάμεως θά τολμοῦσε νά ἐκφέρει ὁ μαχητής Καντιώτης ! Ναί! , μόνον οἱ πολιτικοί δηλαδή γνωρίζουν τήν κρισιμότητα μίας ἐπίταξις δημοσίων ὀργάνων (ὅπως τῆς ἀστυνομίας, τῶν ἰατρῶν χειρουργῶν, κλπ) , ὅταν βομβαρδίζονται οἱ πόλεις ἀπό τά ἐχθρικά στρατεύματα ; καί τήν ἰδίαν ὥρα οἱ δημόσιοι ἐκεῖνοι λειτουργοί νά ἀπεργοῦν γιά τό . . . μισθολόγιο των ; (ἐπί παραδείγματι). Ἔτσι λοιπόν συμβαίνει καί μέ τήν ὅλη κατάστασις στή χώραν μας, ἡ χώρα βομβαρδίζεται ἀπό τίς σκοτεινές δυνάμεις καί οἱ

μητέρες τῶν πόλεων = μητροπόλεις ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ
 ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΑΔΡΑΝΕΙΑΝ. Καί ὁ Αὐγουστίνος
 Καντιώτης θά ἀναφωνοῦσε μέ ἐκείνη τήν βροντερή
 φωνή του : « Καλῶ ὅλους τοὺς μητροπολίτες τῆς
 χώρας , ἐπιτάσσω στό ὄνομα Τοῦ Χριστοῦ μας τά
 μητροπολιτικά τους καθήκοντα σέ συναγερομόν!
 Ὅπως διαμαρτυρηθοῦν σύσσωμοι γιά τόν
 1) «ἀντιρατσιστικόν» νόμον, 2).... 3)... κλπ, κλπ»).
 Ἐάν θέλουν οἱ μητροπολίτες ρίχνουν κάθε ἄθρη, καί
 σατανική κυβέρνηση, ἀρκεῖ νά ἔχουν στό πλευρό τους
 καί τόν λαό, ΚΑΙ ΘΑ ΤΟΝ ΕΧΟΥΝ. Θά βγοῦν ἐπάνω
 στόν ἄμβωνα τους καί θά κηρύξουν ἀντίσταση, καί σάν
 τή φλόγα τῆς Ἀναστάσεως ἀπό Τόν Ἅγιο Τάφο Τοῦ
 Ἰησοῦ Χριστοῦ μας θά γίνει ἐκείνη ἡ φλόγα τῆς
 ΑΝΑΣΤΑ-ΣΕΩΣ : ΦΛΟΓΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ
 ΑΝΤΙΔΡΑ-ΣΕΩΣ, ὅπως σωθεῖ ἡ χώρα, θά μεταλαμπα-
 δευτῆ ἡ ἀναστάσιμη ἀντίδραση λοιπόν σέ ὅλους τοὺς
 ἱερούς ναούς τῆς χώρας, καί ἡ χώρα θά σωθεῖ. Γιατί
 μπορεῖ ὁ Χριστός νά μᾶς χτυπᾷ τήν πόρτα, καί ἐμεῖς νά
 μήν τοῦ ἀνοίγουμε, ἀλλά ἐάν ὅλοι μαζί βροντοφω-
 νάξουμε ξυπνώντας γιά ἕνα και μόνον δευτερόλεπτο
 ἀπό τόν λήθαργο,: **ΧΡΙΣΤΕ ΜΑΣ ΣΠΑΣΤΗΝ ΤΗΝ
 ΠΟΡΤΑ !!! ΚΑΙ ΑΣ ΜΗ ΣΕ ΑΚΟΥΜΕ ! ΟΙ
 ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ ΠΕΙΡΑΞΑΝ ΚΑΙ ΤΙΣ
 ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ!!!**

**ΧΡΙΣΤΕ ΜΑΣ ΣΠΑΣΤΗΝ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ !!!
ΣΟΥ ΔΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΤΟ
ΚΑΝΕΙΣ ! ΣΠΑΣΤΗΝ ΧΡΙΣΤΕ ΜΑΣ !!!** (τό
νόημα τῆς ἐπίταξης). –

Ἐμπρός λοιπόν σεβαστοί μητροπολίτες, τί
περιμένετε;.-

ΤΕΛΟΣ

